

ספרים קטנים

מחזורי כותב

כתב - ספר

1987

יום אחד פשטה שמועה

בכחל יש חגיגה

הו מה טוב ומה נעים

הילדים שם כבר גדולים

ולקרא כולם יודעים

ספר יקבלו מהר

הוא יהיה להם חבר

הבו זמר ומחול

כל אחד לקרא יכול

נזמר, נשמח, נרון

בחג הספר הראשון

הו מה טוב ומה נעים

הנה כולם באים

חבורה גדולה צועדת

כי כחל היום חוגגת

את הספר מקבלים

הילדים החמודים

בחצוצרה

שורו, הביטו וראו

מה גדול היום הזה, היום הזה.

(נקבל את הספרים
(
(
2 X (הספרים הראשונים
(
(
(כי אנחנו כבר גדולים

ילדים, הורים וחברים,

מה גדול היום הזה, היום הזה.

(נקבל היום, נקבל היום
(
2 X (את הספר הראשון
(

התוכי והמטפלת הטובה

יום אחד הלכה אישה לאגן החיות וראתה תוכי.

"איזה תוכי חמוד!" אמרה האישה, "אני רוצה את התוכי!"

"בסדר," אמר המנהל, "קחי את התוכי שיהיה לך בבית."

"טוב," אמרה האישה, ולקחה את התוכי הביתה.

מעכשיו אנחנו יודעים שהאישה לא סתם אישה אלא מטפלת.

יום אחד החליטה לסרוג לו סוודר כתום וירוק. אבל פתאום

נעשו ברוגז והתוכי הלך לחפש לו מטפלת חדשה. הוא חפש

וחפש ואף אחת לא התאימה לו. לבסוף חזר אליה ואמר:

"רק את מטפלת טובה!"

המטפלת ענתה: "אתה החבר הטוב שלי, סרגתי סוודר לכבודך"

והיא נתנה לו את הסוודר.

איכאיכ יוגב

האקליפטוס הזקן

פעם אחת הלכתי לאגנה לשתול עץ אקליפטוס.

השקיתי, השקיתי והשקיתי עד שהוא גדל.

ספרתי לו שחכיננו לו עד שיגדל וכל הזמן דברנו עד

שהוא גדל.

הוא נעשה זקן ועדיין נשאר לנו ידיד והמשכנו לדבר

ולשחק בצלו.

איכאיל יוגב

התפוז סיפר לי

שבבית האריזה הקוטפים קטפו אותו ושבפרדס היו לו חברים

יותר טובים: האשכולית והתפוז, הפומלה הקלמנטינה

והמיכל. את כולם קטפו ובאה משאית גדולה ולקחה אותם

לבית האריזה.

דוד הורביץ

האורן העצוב

היה היה אורן בודד ועצוב.

פעם טילה לה משפחה ופגשה את האורן. האורן ספר להם

שנטעו אותו בחודש שבט.

אז שאלה המשפחה: מי נטע אותך כאן?

"ילד קטן וחמוד" ענה להם.

שאלה המשפחה: "בן כמה אתה?"

"אני בן חצי שנה!"

"יש לך הורים?"

"כן, היו לי! ובא חוטב עצים וכרת אותם."

"איזה מסכן! איזה מסכן!" אמרה כל המשפחה בלחש.

ואז המשפחה לקחה אותו ונטעה אותו בחצר.

דוד הרביץ .

התפוז סיפר לי

יום אחד יצא תפוז לספר ספורים.

האנשים אהבו את הספורים שלו כי הספורים היו על פרדס,

על קוטפים, על מטע, על עצים ועל עלים ירוקים.

האיכן החרוץ

יום אחד היה איכן קטן והאיכן כל הזמן עבד להוציא

שורשים מהאדמה כי הוא לא אהב את השורשים האחרים, והוא

הוציא ענפים ירוקים.

יובל מויאל

היה היה זרע חושחש. בפרדס היה עץ חזק. הוא הניב פרי
מר. הקוטפים לעמו פלח ואמרו: "מר - מר! לא ניקטוף
אותו. נחפש תפוז אחר מתוק - שמוטי."

העץ הנדיב

פעם אחת היה עץ נדיב.
הוא אהב ילדים. הוא נתן להם מתנה - שקדים מתוקים
והם אכלו אותם בט"ו בשבט.

הספר הנדיב

הוא נותן לנו לקרוא
הוא גם נותן לנו לכמוד
הוא גם מספר סיפורים

יניב שיקלי

התפוז סיפר לי

פעם היה פרדס.

על עץ אחד היה תפוז כתום. הקוטפים באו וקטפו אותו

והוא שמח.

השקדיה פורחת

פעם היתה שקדיה והיא לא רצתה לפרוח. באה השמש

ולטפה אותה ואז השקדיה פרחה.

לי קלבנסקי

התפוז סיפר לי

יום אחד הלכתי לטייל.

פתאום שמעתי קול. שאלתי את עצמי: "של מי הקול הזה?"

פתאום ראיתי תפוז קטן ונחמד. קפץ התפוז מרוב שמחה

וקרא: "הי ידיד! כאן אתה ממהר? רוצה לאכול אותי?"

"לא, אני לא מתכוון לאכול אותך!" ואז אמרתי: "אני

רוצה להיות חבר שלך."

"הבנתי זאת קודם," אמר התפוז, "אתה צריך להכיר את

ביתי!"

"בסדר!" אמרתי.

קפץ התפוז. הגיעו הביתה. אכלתי תפוז. התפוז ישב

לידי ואמר: "המשפחה שלי עשירה כי יש לנו הרבה תפוזים

מזהב."

מתן גבע

הארז החזק

יום אחד ארז אחד מלבנון רצה לגור בארץ ישראל. "שמעתי
שיש בארץ ישראל יותר חברים נחמדים!" אמר. השמש שקעה
והארז היה עצוב מאוד מאוד. פתאום נזכר שיש מסע מחר
ברכבת. למחרת, כהשמש זרחה הארז נסע לישראל ברכבת.

סביבון לי קטן

סביבון לי קטן

מביא לי הפתעות

מספר לי ספורים

הוא לי ידיד טוב ונחמד

במשך כל ימי החג.

מתן גבע

השקדיה שנעלמה

יום אחד יצא ילד נחמד וראה שקדיה. הלך לכתה וספר

את כל המעשיות וכל הדברים שראה, וכשיצא החוצה

ראה שהשקדיה נעלמה.

הוא הלך לשדה ולא מצא אותה. הוא לא ידע שגמד לקח

את כל העצים שלא יהיה לאף אחד עץ.

הילד בכה ולא מצא את השקדיה.

פתאום ראה מערה ונכנס וראה מי זה שלקח את השקדיה.

תפס אותו ואמר לו: למה אתה לקחת את השקדיה?

עכשיו אני יודע מי זה שלוקח את כל העצים. אני

אקשור אותך ותלך לבית סוהר!

רפאל פרץ

סביבון קטן מסתובב

סביבון שלי רק לי, מספר ספורים, על חנוכה חג האור

ועל מכבי גבור

הוא גם מביא סופגניות

והמון המון מתנות.

רפאל פרץ

תפו והקוטפים

היתה רוח. תפו התנדנד על העץ. פתאום שמע קול

צוחק.

הוא ראה יד גדולה מחזיקה אותו וצעק: "כא, אל תקטוף

אותי. אני רוצה להמשיך לשחק לבד!"

האקליפטוס הבריון

האקליפטוס שחק לו עם הרוח. פתאום הוא שמע: הצילו!

הוא רצה לבוא לעזור אבל לא יכל.

הוא נסה לצאת מהאדמה אבל לא הצליח. הוא ראה מרחוק

שאיש אחד קנטיף ענפים מהשקדיה, והוא כעס מאד.

אז הוא הושיט יד ארוכה ארוכה ותפס את הפושע עם הענף

שלו הוא החזיק אותו חזק חזק והרג אותו.

השקדיה שמחה מאד, והתקשטה לכבודו בפרחים לבנים ובשקדים

טעימים חומים.

שגיא זהר

תגיגת האילנות

היה חורף קר, רטוב, עצוב.

כל העצים היו רטובים ורעדו מקור, כי הם היו ערומים.

גם השקדיה עמדה בשלכת.

יום אחד בחודש טבת, התעוררו העצים וראו שהשמש זורחת

והשמים כחולים.

השקדיה בבת אחת התכסתה בפריחה לבנה וורודה.

זה שמח את כל העצים, וככה הם החליטו לחגוג לה יום

הולדת.

כל העצים, השיחים, אפילו הדשא והפרחים, גם העצים

האחרים התחילו לבלבל לכבוד המסיבה.

שלי בורן

שיר הפרדס

נצא נא לפרדס

לראות תפוז זהוב

ושם גם נחפש

חברים שכו לרוב:

האשכולית, הקלמנטינה

הכימון, המנדרינה

וביחד פה נרקוד

ויבוא הסוף הטוב

שלי בורץ

הסביבון שהכר לטייל

סביבון קטן הכר לטייל ובדרך פגש חבר. זה היה נר

חנוכה.

הסביבון שמח: הנה, יש לי חבר! ושניהם המשיכו כלכת -

ואז פגשו חנוכיה - היא מאד רצתה אור וחפשה וחפשה שמש

שיעזור!

קפץ משמחה הנר החדש: אני השמש, אני השמש

קפץ הנר לתוך גומת השמש

- וכך טילו להם ברחבי הארץ עד שמצאו קופסה של נרות.

כולם התישבו על החנוכיה.

השמש הדליק אותם וכך נכנסו לבית ושמחו ילדים וגדולים.

שלי בורק